

2021.05.08. Pogány hp._Oláh S._Csík S.

Kedves Testvérek!

2021. május 4-én Pogány Gyula testvér telefonált Cserépfaluból. Jól vannak. A feleségével, Erzsikével együtt szeretettel köszönti a testvéreket.

2021. május 5-én Oláh Sándor testvér telefonált Nagyváradról. A covid-elleni oltásról beszélgettünk. Sok szeretettel köszönti a testvéreket.

2021. május 7-én az alábbi e-mailt kaptam **Csík Sándor** testvértől, Szlovákiából:

Drága Imre bácsi, Testvérem az Úr Jézus Krisztusban!

Ma jöttem haza a kórházból, ahol 12 napot töltöttem Isten kegyelméből és szeretetéből, és hálából az értem - értünk elmondott imáért szeretnék bizonyosságot tenni arról, hogy mit végzett el bennem és általam az Úr ez alatt a 12 nap alatt.

Már a műtetre való felkészülésben is láttam az Úr csodálatos vezetését, mivel az osztályvezető főorvos kezei alá kerülhettem mindenféle protekció nélkül. Vasárnap a kórházba vonulásomkor az Úr összehozott egy ott dolgozó hívő orvossal, aki mindennap meglátogatott, pedig a kórházban látogatási tilalom van, és senkinek nem lehetett látogatója.

Ahogy hétfőn elvégezték a műtétet, estére nagy fájdalmaim lettek, amit az orvosok infúzióon keresztül beadott fájdalomcsillapítóval szerettek volna enyhíteni. De a mi Istenünknek más volt a terve, ahogy az Ézsaiás 55,8-ban is meg van írva: *„Mert az én gondolataim nem a ti gondolataitok, és a ti útjaitok nem az én útjaim - így szól az Úr!”* A szervezetem nem bírta a fájdalomcsillapítót és rosszul lettem, erre az orvosok lekapcsolták rólam. Ekkor megértettem, hogy ezt a fájdalmat az Úrral együtt kell megharcolnom. Másnap reggel válaszként Egri Sándor Zsoltárok könyve magyarázatából az 1. kötet 46. oldaláról ekképpen szólt hozzám az Úr: *„A megpróbáltatások hozzátartoznak a hívő ember életéhez. Hadd éljek azzal a hasonlattal, hogy egy hegedűművész jól tudja azt, hogy a laza húrok torz hangot adnak, csak ha kellőképpen ki vannak feszítve, akkor szólnak igazán tisztán a művész tetszése szerint.”* 2 nappal az operációm után a velem szemben levő ágyra behoztak egy frissen műtött beteget, akinek a karja volt felkötve és csak a jobb kezét tudta használni, nemsokára hozták neki az ebédet, és letették az ágya mellé, hogy megeheti. Az ép kezével hozzá is fogott a leveshez, de mire a szájához emelte volna a kanalat a levessel, a leves kifolyt az ágyára és a pizsamájára. Ekkor helyezte az Úr a szívemre a Máté 7,12: *„Amit szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.”* - és felkeltem az ágyról és mankó segítségével a lábaim elindultak a beteg felé, hogy megetessem.

Harmadik nap után áthelyeztek a rehabilitációs osztályra és közölték velem, hogy van egy üres ágyuk, de 18 eurót kell naponta érte fizetni.

A szobatársamról hamar kiderült, hogy egy dúsgazdag ateista ember, aki szereti ugráltatni a nővéreket, orvosokat, sőt még a takarítónőket is. Nem értettem, mit keresek én itt, emellett a fiatalember mellett, és még fizetnem is kell a szobáért. Ezt a bizonytalanságot nem sokáig hagyta az Úr a szívemben, mert már az első este bizonyosságot tehettem arról a szerető Istenről, aki egy pár évvel ezelőtt egy olyan csodat tett az életemben, amelytől teljesen megváltozott az életem. Két óra hosszat tartott ez a beszélgetés szlovákul, amelytől szintén egy kicsit félttem, mert nem vagyok olyan jártas a szlovák nyelvben, de megélhettem azt az Igét, amit az Úr Jézus mondott a

tanítványoknak, ami a Máté 10,19-ben így hangzik: „...*Ne aggódjatok amiatt, hogy miképpen vagy mit mondjatok, mert megadatik nektek abban az órában, hogy mit mondjatok*”. A bizonyágtétel ezt a fiatalembert szíven találta, és elmondta, hogy ő még idáig ilyet nem hallott, mert a vallásos kereszténységből neki is elege van, de azt látja, hogy az én szívemben ott lakik az élő Isten. Vasárnap közölték velem, hogy hétfőn áthelyeznek egy olyan szobára, ahol nem kell fizetni, és ezért a pár napért is, amit itt töltöttem elengedik a fizetést. Este megszólalt a szobatársam, hogy ő nagyon szomorú, hogy engem áthelyeznek, és ekkor egy még hosszabb kb. 3 órás lelki beszélgetés következett, szintén szlovák nyelven. Ekkor megértettem, hogy az Úrnak való szolgálat nincs kereszt-felvevés nélkül, de az engedelmisséget Urunk bőségesen megjutalmazza. Másnap áthelyeztek egy olyan szobára, ahol kaptam egy olyan ágyat, amely az én betegségemre legjobban megfelel, ahol van kapaszkodó, és ekkor értette meg velem az Úr, hogy ez így működik a Krisztus-test Gyülekezetében is, amikor az egyik tag meggyengül, tudjon belekapaszkodni a többiekbe egy feltétellel, hogy azok egészségesek legyenek. Így tanultam meg újra járni is, felhasználva a másik egészséges lábamat és karjaimat.

Egy pár mondattal szeretném megemlíteni, hogy a menyünk április 26-án egy egészséges leánygyermeknek adott életet. Ők negyednapra hazajöttek, a menyünk is már jobban van és erősödik, a pici Lea szopik és alszik.

Az Úr ez alatt az idő alatt otthonunkban is munkálkodott, adott erőt elvégezni a ház körüli teendőket, de a feleségem meglátta azt is, hogy egy zenekarnak szüksége van karmesterre is, ahhoz, hogy jól működjön.

Végezetül egy Igével szeretném a Testvéreket köszönteni János 12,26: *Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen, és ahol én vagyok ott lesz az én szolgám is, és ha valaki nekem szolgál megbecsüli azt az Atya .”*

Testvéri szeretettel: Csík Sándor

Debrecen, 2021. május 8-án,
Apostol Imre